

PRED VOLITVAMI DELAVSKIH SVETOV

Skratka v delovnih kolektivih so, a to je popolnoma razumljivo, različni materialni in politični problemi, so zelo živi in aktualni, delavci jih vidijo, čutijo in govorijo o njih, čeprav ne vedno tam, kjer bi bilo potrebno govoriti o njih, to pa kaže, da nista delo in vpliv političnih organizacij vedno taka, kakršna bi morala biti. Ne smemo pozabiti, da je dobro ali slabo razporeženje posameznih delavcev ali vsega delovnega kolektiva najpogosteje najneposrednejše posledica tega, kako so ta notranja materialna in politična razmerja urejena v kolektivu in kakšno mesto je bilo dano samim neposrednim proizvajalcem pri reševanju teh problemov.

Zato bi bilo koristno in potrebno, da se politična akcija v pripravah na volitve delavskih svetov obrne prav k tem notranjim gospodarskim in političnim razmerjem. Na podlagi dosedanjih političnih rezultatov in uspehov, ki jih je mnogo, naj se povzame potreben nauk za prihodnje delo; odkrito in energično pa moramo kritizirati tisto, kar ni dobro in kar ni bilo rešeno, da bi bili novoizvoljeni sveti in upravni odbori takoj v začetku opozorjeni na vse pomanjkljivosti in nepravilnosti. Tako poudarjanje uspehov in kritika pomanjkljivosti in slabosti bi ustvarila v delovnih kolektivih tisto razpoloženje in aktivnost, ki bi novoizvoljenemu delavskemu svetu dalo orientacijo v delu in potrebno oporo, da bo slabosti in napake čim prej odpravil.

Tako široko zastavljenih priprav in take politične akcije v delovnih kolektivih ob volitvah delavskih svetov ne morejo izvesti sami organi delavskega samoupravljanja in upravno operativno vodstvo. Vse to lahko pripravi in uspešno izvede le vzajemna akcija vseh družbenih činiteljev v podjetju, predvsem pa sindikalna organizacija. Od tega, kako sindikalne organizacije gledajo in pojmujejo razmerje med sindikatom in organi delavskega samoupravljanja, je predvsem odvisno, kakšno aktivnost bodo pokazale pri teh volitvah, ali bodo glavni nosilec politične akcije — kar bi morale biti — ali pa bodo imele podrejeno vlogo.

V tem pogledu so še vedno nekatera napačna pojmovanja. Imamo pojave, da se organi delavskega samoupravljanja preveč idealizirajo. Ni dvoma, da so s svojim delom presegli najbolj optimistična pričakovanja, kljub temu pa bi bilo nepravilno misliti, da je vse, kar se dela pod formo delavskega samoupravljanja, že samo po sebi pravilno in koristno. Stvari niso tako preproste. Razen idealiziranja imamo v nekaterih sindikalnih organizacijah tudi napačno mnenje, da so organi delavskega samoupravljanja nekakšna avtonomna delavska demokracija, zaprta v svoje z zakonom določene pristojnosti, v kar se sindikalne organizacije baje nimajo pravice vmešavati. Taka napačna gledanja na razmerje med sindikalnimi organizacijami in delavskimi sveti povzročajo škodo tako delavskemu svetu kakor sindikalnim organizacijam.

Tako napačno mnenje nujno škoduje predvsem sindikalni organizaciji, kajti brž ko začne gledati na delavske svete kot na nekaj posebnega in preneha imeti sebe za sestavni del enotnega družbenega delavskega mehanizma — tedaj si nujno začne zastavljati kakšne posebne naloge in izživljati v nekakšnem sindikalističnem praktizmu. Kolikor se ukvarja s politič-

nimi problemi, se ukvarja z njimi parolarško ali frazersko; v praktični konkretni akciji se njeno delo v tem primeru omejuje na opravljanje raznih nepomembnih zadev. Drugače tudi ne more biti, kajti kakor hitro se takšna sindikalna organizacija obrne z obrazom od mehanizma delavskega upravljanja proč, jo mora logični razvoj potiskati na slepi tir, ker zanjo izven družbenega mehanizma v kolektivu ali komuni ne morejo obstajati kakšne važnejše naloge.

Taka napačna orientacija sindikalne organizacije mora nujno imeti negativne posledice tudi za delavsko samoupravljanje. V takem primeru so organi delavskega samoupravljanja, prepuščeni sami sebi, preveč enostransko operativno gospodarsko orientirani. Ta orientacija obstaja predvsem zato, ker gospodarska operativa po inerciji stvari stalno nanje pritiska. Zato se tedaj delavski sveti začnejo preveč ukvarjati s stvarmi, a nedopustno malo z ljudmi in vsak dan. Če ni nikogar, ki bi ta razmerja, razpoloženja, težnje in dogajanja analiziral, pravilno orientiral in napravil potrebne sklepe, tedaj mora priti do nezadovoljstva in do spopada. Zato delavskih svetov ni mogoče prepustiti samim sebi. Samo s pomočjo političnih organizacij, predvsem organizacij Zveze komunistov in sindikatov, ob njihovem nepretrganem vpli-

vu, so lahko obrnjeni k družbenim dogajanjem in kolektivu, jih spremljajo, analizirajo in sprejemajo pravilne sklepe.

Zaradi vsega, kar smo rekli, moramo sindikalne organizacije imeti za politično odgovorne za volitve delavskih svetov in jim pomagati pri delu s svojim političnim vplivom. Pravilna politična akcija in orientacija sindikata bi lahko s temi volitvami rešila več zelo važnih problemov. Prvič je to eden izmed najprimernejših načinov, da se resno analizirajo konkretna razmerja v delovnem kolektivu in da se utrdi tisto, kar je dobro, a odpravijo slabosti in napake. Drugič mora taka politična akcija nujno določiti tudi kadrovske sestavo prihodnjih delavskih svetov in usmeriti njihovo prihodnje delo. Samo politične organizacije lahko vnesejo v delavske svete tisti proletarski in demokratični duh, mentaliteto, razpoloženje, ideje, želje in predloge delovnega človeka, ki so — čeprav so lahko včasih tudi nepravilni in enostranski — eden izmed temeljnih regulatorjev družbenih razmerij, najboljšo zdravilo za razne birokratske bolezni. Tretjič bo taka politična akcija posebej koristila sindikalnim organizacijam, vanje bo vnesla živost, dinamiko, politični refleks, bolj polno vsebino dela. To bo sindikalnim organizacijam dvignilo avtoriteto v očeh delavcev in vseh delovnih ljudi. Zato so volitve delavskih svetov razen drugega izpit politične zrelosti, sposobnosti in vplivnosti vsake izmed teh organizacij.

NAŠIM BRALCEM

Uredništvi listov »Komunist« in »Naša skupnost« sta sklenili, da združita svoje izdaje. Ker sta »Komunist« in »Naša skupnost« doslej na nekaterih področjih obravnavala enako problematiko, pogosto tudi na podoben način, sta redakciji prišli do sklepa, da je to nepotrebno in da se bosta z združitvijo teh dveh organov temu izognili. Zato bo »Naša skupnost« v prihodnje izhajala kot petnajstidnevna priloga »Komunist«, pri čemer bo še naprej služila svojemu popolnoma določenemu namenu.

Medtem ko bo »Komunist« kakor doslej obravnaval našo notranje družbeno politični razvoj kakor tudi mednarodne dogodke, bo »Naša skupnost« predvsem obdelovala vprašanja našega družbenega samoupravljanja, in to s stališča praktičnega priročnika. Tudi v prihodnje bo obdelovala vprašanja oblik in metod vodstva v organih samoupravljanja v podjet-

jih, komunah, javnih službah itd. Zatem bo objavljala in pojasnjevala pokazatelje o gospodarskih gibanjih, tolmačila ukrepe in predpise, ki jih uveljavljajo državni in družbeni organi, popularizirala bo izkušnje s področja družbenega samoupravljanja, prinašala bo gradivo o dejstvih in podobno.

Prepričani smo, da bomo s to združitvijo dosegli še boljše obveščanje naših bralcev in da jim bomo nudili še večjo in popolnejšo pomoč pri vsakdanjem političnem delu.

»Naša skupnost« preneha izhajati v svoji sedanji obliki s svojo 6. številko, a že njena sedma številka bo 4. aprila izšla kot priloga »Komunist«. Od tega datuma bo izhajala v vsaki drugi številki lista »Komunist« kot priloga za vprašanja družbenega samoupravljanja.

Uredništvo »Komunist«
in »Naše skupnosti«